

Sygn. akt VIII Ka 201/ 15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Niezabitowski

Sędziowie SSO Wiesław Oksiuta – spr.

SSO Krzysztof Kamiński

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Bożeny Romańczuk

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 roku

sprawy R. W.

oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 21 października 2014 roku sygn. akt XV K 273/ 13

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- 1) uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności.
- 2) uniewinnia oskarżonego R. W. od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych w punktach 1,2,3,4,5,8,9,10,11,12 części wstępnej wyroku.
- 3) w zakresie czynu przypisanego, a opisanego w punkcie 6 części wstępnej wyroku z podstawy skazania eliminuje art. 91§ 1 kk i na podstawie art. 286§ 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
- 4) w zakresie czynu przypisanego, a opisanego w punkcie 7 części wstępnej wyroku z podstawy skazania eliminuje art. 91§ 1 kk i na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
- 5) na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu R. W. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś w części uniewinniającej kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

R. W. został oskarżony o to, że:

1. W kwietniu 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że oferował P. Z. pomoc przy uzyskaniu specjalistycznej windy dla niepełnosprawnych pobierając wadium w kwocie łącznej 3000 zł i do chwili obecnej nie wywiązał się z warunków umowy, ani nie zwrócił pieniędzy czym spowodował straty w kwocie 2300 zł na szkodę P. Z. oraz w kwocie 700 zł na szkodę K. G., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

2. W kwietniu 2012r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę o pracę na czas określony z B. W. oraz pobrał kwotę w wysokości 800zł na koszty manipulacyjne związane z rozpoczęciem pracy, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie podjął współpracy na warunkach zawartych w umowie o pracę, czym spowodował straty w wysokości 800 zł na szkodę B. W., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

3. W kwietniu 2012r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę o pracę na czas określony z K. K. oraz pobrał pieniądze w wysokości 400zł na koszty manipulacyjne związane z rozpoczęciem pracy, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie podjął współpracy na warunkach zawartych w umowie o pracę, czym spowodował straty w kwocie 400 zł na szkodę K. K., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

4. W listopadzie 2011r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę ustną z P. W. na obsługę imprezy sylwestrowej we W. na stanowisku kierowcy i pobrał kwotę 300zł na koszty związane z pracą, jednak nie wywiązał się z warunków umowy ani nie zwrócił pieniędzy, czym spowodował straty w wysokości 300 zł na szkodę P. W., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

5. W okresie od 7 grudnia 2012r. do 22 grudnia 2012r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z P. W. na usługi transportowe i pięciokrotnie w ramach tej umowy korzystał z przejazdów do W., jednak nie wywiązał się z warunków umowy i nie wypłacił umownych kwot, czym spowodował straty w wysokości 7300zł na szkodę P. W., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

6. W marcu 2012r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że podając się za pracownika teatru w W. oferował J. B. pomoc przy uzyskaniu karty wstępu na imprezy kulturalne na terenie Polski i pobrał za nią kwotę 75 zł, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie dostarczył w/w karty, czym spowodował straty w wysokości 75 zł na szkodę J. B., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

7. W okresie od 14 grudnia 2011r. do stycznia 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował dokonać oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z (...) S.A. na zakup samochodu marki (...)i pomimo niedotrzymania terminu płatności usiłował odebrać samochody przedstawiając potwierdzenie wystawienia dyspozycji przelewu pieniędzy za w/w samochody pomimo nieposiadania wystarczających środków na nie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nie wydanie mu ich z powodu nie zaksięgowania wpłaty, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk,

8. W okresie lutego i marca 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z E. W. na sprzedaż perfum firmy (...) i pobrał pieniądze w kwocie około 90 zł, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie dostarczył w/w perfum czym spowodował straty w kwocie 90 zł na szkodę E. W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

9. W okresie lutego i marca 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z M. M. (3) na sprzedaż Karty wstępu na imprezy kulturalne na terenie B. i pobrał pieniądze w kwocie 50 zł, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie dostarczył w/w karty czym spowodował straty w kwocie 50 zł na szkodę M. M. (3), tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

10. W okresie marca i kwietnia 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę ustną z M. S. na sprzedaż perfum firmy (...) i pobrał pieniądze w kwocie

około 60 zł, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie dostarczył w/w perfum czym spowodował straty w kwocie 60 zł na szkodę M. S., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

11. W okresie lutego i marca 2012r. w B. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z W. W. (1) na sprzedaż perfum firmy (...) i pobrał pieniądze w kwocie około 40 zł, jednak do chwili obecnej nie zwrócił pieniędzy ani nie dostarczył w/w perfum czym spowodował straty w kwocie 40 zł na szkodę (...), tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

12. W okresie od grudnia 2011 r. do stycznia 2012r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał oszustwa w ten sposób, że zawarł umowę z S. P. na preferencyjny zakup samochodu marki (...)i pobrał w tym celu kwotę 8110,95zł, jednak do chwili obecnej nie dostarczył w/w samochodu ani nie zwrócił pieniędzy, czym spowodował straty w kwocie 8 110,95zł na szkodę S. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 21 października 2014 r w sprawie XV K 273/13;

I. Oskarżonego R. W.uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu akcie oskarżenia i za to:

- za czyn opisany w pkt 1 na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyny opisane w pkt 2 i 3 na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w pkt 4 na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w pkt 5 na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- za czyny opisane w pkt 6 i 9 na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyny opisane w pkt 7 i 12 na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
- za czyny opisane w pkt 8, 10 i 11 na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 91 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- P. Z. kwoty 2 300 zł (dwóch tysięcy trzystu złotych),
- K. G. kwoty 700 zł (siedmiuset złotych),
- B. W. kwoty 800 zł (ośmiuset złotych),
- P. W. kwoty 7 600 zł (siedmiu tysięcy sześciuset złotych),
- M. S. kwoty 60 zł (sześćdziesięciu złotych);

IV. Zwolnił oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Powyższy wyrok na zasadzie art. 425 § 1, 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył w całości obrońca oskarżonego i na zasadzie art. 427 kpk i art. 438 pkt 1, 2, 3, 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. Obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 286 kk poprzez jego błędną interpretację i zastosowanie co do zarzutów 1-12 aktu oskarżenia przy braku koniecznego bytu przestępstwa z art. 286 § 1 kk znamienia wprowadzenia w błąd wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania- przesłanka ta nie została nawet ujęta w opisie czynów zarzucanych oskarżonemu.

Niezależnie od powyższego zarzucił także:

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, iż oskarżony miał zamiar wyłudzić pieniądze od poszczególnych pokrzywdzonych osób, w sytuacji gdy materiał dowodowy nie daje ku temu podstaw, w szczególności przeczą temu wyjaśnienia oskarżonego i zeznania pokrzywdzonych z których wynika, że oskarżony zapewniał o zwrocie pobranych kwot,

3. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk i art. 7 kpk poprzez pominięcie okoliczności na korzyść oskarżonego i dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzącą do nieuzasadnionego wniosku, iż oskarżony działał z zamiarem oszukania pokrzywdzonych, w sytuacji gdy oskarżony przyznał pobieranie kwot od pokrzywdzonych z koniecznością rozliczenia z każdym z pokrzywdzonych .

Z ostrożności procesowej zarzucił dodatkowo:

4. rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej oskarżonemu a polegającą na orzeczeniu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania a wynikającą z pominięcia okoliczności łagodzących dotyczących oskarżonego, który zapewnił pokrzywdzonych o zwrocie pobranych kwot i przyjęcia jako okoliczności obciążającej uprzedniej dwukrotnej karalności.

Na zasadzie art. 437 kpk wniósł:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu,

Z ostrożności w związku z zarzutem nr 4 ewentualnie wniósł

2. o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nawet na najdłuższy okres próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna o tyle, o ile doprowadziła do uniewinnienia oskarżonego R. W. od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach 1,2,3,4,5,8,9,10,11,12 części wstępnej wyroku.

Przede wszystkim podkreślić należy, że przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za popełnienie przestępstw wymaga poczynienia „pozytywnych” ustaleń w zakresie wszystkich znamion zarzucanego mu czynu (z art. 286 §1kk).

W ocenie Sądu Okręgowego należy zgodzić się ze skarżącym, że w sprawie doszło do obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 286 § 1 kk poprzez brak wskazania koniecznego dla bytu przestępstwa z art. 286 § 1 kk znamienia wprowadzenia w błąd, albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, które (chodzi o znamie wprowadzenia w błąd) nie zostało ujęte w opisie czynów zarzucanych oskarżonemu. Jedynie w dwóch przypadkach, a mianowicie w opisie czynów zarzucanych w punkcie 6 i 7 można dopatrzeć się znamienia wprowadzenia w błąd. I tak w pkt 6 zarzucanego czynu poprzez określenie „podając się za pracownika teatru w W.”, a w pkt 7 zarzucanego czynu poprzez zwrot „przedstawiając potwierdzenie wystawienia dyspozycji przelewu pieniędzy za w/w samochodu, pomimo nie posiadania wystarczających środków na nie”, co wynika z treści zarzutów.

Te fragmenty opisu czynów wskazują wyraźnie na realizację w zachowaniu oskarżonego R. W. znamienia „wprowadzenia w błąd” o jakim mowa w art. 286 § 1 kk. Wprawdzie nie padło tu ustawowe określenie tego znamienia przez użycie zwrotu przez wprowadzenie w błąd, jako poprzedzającego zwrot „podając się za pracownika teatru

w W.” (pkt 6), czy „przedstawiając potwierdzenie wystawienia dyspozycji przelewu pieniędzy za w/w samochody pomimo nieposiadania wystarczających środków na nie” (pkt 7). Jednak już te ostatnie określenia jako opis sposobu działania oskarżonego oddaje istotę omawianego znamienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk.

Natomiast zdaniem Sądu Okręgowego wykluczone było przyjęcie, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona czynu z art. 286 § 1 kk, odnośnie pozostałych zarzuconych czynów opisanych w punktach 1,2,3,4,5,8,9,10,11,12 części wstępnej wyroku, skoro w opisach czynów wskazano jedynie, że oskarżony nie wywiązał się z warunków zawartych umów.

Przypomnieć należy, że rzecznik oskarżenia redagując opis czynu zarzuconego może posłużyć się jedną z dwóch metod konkretyzowania istoty czynu w wyroku. Metodą repetycji polegającą na przytoczeniu ustawowych znamion, a następnie po słowach np. „przez to”, „w szczególności” wyrażen konkretyzujących te znamiona przez opis odpowiadający ustaleniom, bądź za pomocą metody podstawiania polegającą na zaniechaniu przytaczania ustawowych znamion i wskazania wprost na ustalenia faktyczne. Tymczasem Sąd Rejonowy powielając błąd rzecznika oskarżenia uznał, że w opisach czynów zarzuconych oskarżonemu wystąpiły znamiona niezbędne dla przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 §1 kk. Tymczasem wskazać należy, że w opisach czynów używa się określeń dokonał oszustwa (co nie jest równoznaczne z wprowadzeniem w błąd), natomiast nie konkretyzuje się znamion, które doprowadziły do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a wskazuje się, że oskarżony nie wywiązał się z warunków zawartych umów.

Nie ulega wątpliwości, na co wskazywał Sąd Najwyższy wielokrotnie w swoich orzeczeniach, że w opisie czynu przypisanego sprawcy muszą zostać ujęte wszystkie elementy zachowania się sprawcy, należące do zespołu ustawowych znamion danego typu przestępstwa, a pominięcie jakiegokolwiek elementu powoduje, że taki opis jest wadliwy. Sąd Odwoławczy, wobec związania zakazem reformationis in plus nie może dokonywać nowych ustaleń faktycznych (w tym także poprzez dookreślenie opisu czynu), ani uchylać wyroku i w tym celu przekazywać sprawy do ponownego rozpoznania, w wypadku, gdy wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej winy (por. wyrok SN z dnia 10 lutego 2000 r. IV KKN 726/98; z dnia 9 lipca 2002r. III KKN 499/99; z dnia 23 czerwca 2010 r. III KK 373/2009).

Także na poparcie słuszności przyjętego stanowiska należy przytoczyć wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 października 2007 roku II AKa 293/07, w którym Sąd ocenił przypadek, gdy pominięto znamię przestępstwa, za które oskarżony został skazany, przez co skazanie przedstawia się jako niesprawiedliwe, choć właśnie ono odpowiada prawdzie, powinien zostać zaskarżony przez oskarżyciela na niekorzyść oskarżonego. Brak apelacji na niekorzyść oskarżonego powoduje, że sprawca w postępowaniu odwoławczym musi zostać uniewinniony lub skazany na podstawie przepisu łagodniejszego. Rozstrzygający jest bowiem opis czynu zawarty w wyroku i przy braku apelacji w tym zakresie na niekorzyść oskarżonego sąd odwoławczy nie może opisu tego uzupełnić o brakujące znamię, nawet gdy jest ono bez wątpliwości ustalone w uzasadnieniu wyroku.

Zdaniem Sądu Okręgowego zachowania oskarżonego R. W. w ramach przypisanych mu czynów z art. 286 § 1 kk, opisanych w punktach 1,2,3,4,5,8,9,10,11,12 części wstępnej wyroku, nie można było ocenić w świetle innych przepisów ustawy kodeks karny. Wprawdzie Sąd Okręgowy rozważał taką możliwość, o czym uprzedził obecne na rozprawie strony, jednak uznał, że znamiona przestępstwa określonego w art. 284 kk w żadnej mierze nie pokrywają się ze znamionami przestępstwa z art. 286 kk. Wskazać należy, że droga oszustwa kończy się z momentem rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonych i dla jego dokonania nie jest konieczne wejście przez sprawców oszustwa w posiadanie mienia. Natomiast przywłaszczenie następuje już później, po dokonaniu oszustwa. Między tymi dwoma czynami nie ma elementu wspólnego, nie łączy ich żadne ustawowe znamię, a różni zarówno czas ich dokonania jak i postać zamiaru i zespół czynności sprawczych. Oszustwo jest innym typem czynu zabronionego i tym różni się od przywłaszczenia, że pokrzywdzony oszustwem dokonuje z własnej woli (ale pod wpływem błędnego mniemania o rzeczywistości) rozporządzania mieniem. Przywłaszczenie z kolei zakłada brak aktywności i nawet pewną ignorancję właściciela mienia.

W ocenie Sądu Okręgowego, nie budzą żadnych wątpliwości poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne dotyczące sprawstwa oskarżonego w zakresie czynów przypisanych, a opisanych w punktach 6 i 7 wyroku części wstępnej wyroku. O winie oskarżonego w zakresie tych dwóch czynów świadczą między innymi zeznania świadków J. L. (...) T. A. i dowody z dokumentów. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów pozostaje pod ochroną art. 4 i 7 kpk. Niewątpliwie w tych dwóch przypadkach, patrząc przez pryzmat znamion należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że oskarżony poprzez wprowadzenie w błąd, działał z zamiarem oszukania pokrzywdzonych, zaś zapewnienia o zwrocie pobranej kwoty od J. L. (...)nie znalazły odzwierciedlenia w rzeczywistości.

Dlatego Sąd Okręgowy w tej części, w całej rozciągłości podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, co do prawidłowej oceny zachowania się oskarżonego, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk i jego formy stadialnej usiłowania.

Wobec takiego rozstrzygnięcia zaszła konieczność uchylecia rozstrzygnięcia o karze łącznej i wymierzenia oskarżonemu nowych kar za dwa czyny zarzucone, opisane w punktach 6 i 7 i orzeczenia kary łącznej. W związku z tym, że oskarżony uprzednio został skazany w warunkach ciągu przestępstw Sąd Okręgowy w obu przypadkach z podstawy skazania wyeliminował art. 91 § 1 kk i za każdy z tych czynów wymierzył oskarżonemu kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu R. W.kary za te czyny jednostkowe Sąd Okręgowy miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Zdaniem Sądu Okręgowego tak właśnie określone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności są współmierne do stopnia zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości czynu, odpowiadają właściwościom i warunkom osobistym sprawcy.

Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego R. W.karę łączną w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności. Określając wymiar kary łącznej Sąd kierował się między innymi związkiem przedmiotowym, jaki zaistniał pomiędzy popełnionymi czynami. Dlatego też, biorąc pod uwagę charakter czynów jak też okoliczności ich popełnienia, a także warunki i właściwości sprawcy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że przy wymiarze kary łącznej należy zastosować zasadę asperacji. Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał, w nawiązaniu do zarzutu skarżącego, że brak jest podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, która determinuje możliwość skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Nadmienić należy, iż oskarżony uprzednio był karany za tożsame przestępstwa z art. 286 §1 kk., pomimo tego nie zrozumiał naganności swojego uprzedniego zachowania, gdyż dokonał ponownie zamachu na mienie.

Wobec uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych w punktach 1,2,3,4,5,8,9,10,11,12 jednocześnie ustał orzeczony przez Sąd Rejonowy w punkcie III części dyspozytywnej wyroku obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami na rzecz wskazanych tam pokrzywdzonych.

W tym stanie rzeczy mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

Sąd Okręgowy na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze z uwagi na to, że oskarżony jest bezrobotny i nie posiada dochodów. Natomiast w części uniewinniającej o kosztach procesu rozstrzygnął na mocy art. 632 pkt 2 kpk, obciążając nimi Skarb Państwa.